

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év január 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A csalás büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **az I.r. vádlott és társai** ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. február 23. napján kihirdetett KB.I.43/2010/20. számú ítéletét a II.r. vádlott tekintetében **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. február 23. napján kihirdetett KB.I.43/2010/20. számú ítéletével a II.r. vádlottat a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett csalás büntettének kísérlete és a Btk.276.§-ába ütköző bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 400 napi ítélte, napi tételenként 200 Ft pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. Kötelezte 2330 Ft bűnügyi költség megfizetésére. Az elsőfokú bíróság eljárta még további öt vádlottal szemben, akik tekintetében az első fokú ítélet 2012. február 26. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész 3 napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, azonban törvényes határidőn belül fellebbezést nem jelentett be.

A II.r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentették be fellebbezésüket.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.551/2012/1. számú átiratában az első fokú ítélet oly módon történő magváltoztatását indítványozta, hogy a másodfokú bíróság minősítse a vádlott terhére rótt magánokirat-hamisítás vétségét felbujtóként elkövetettnek. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy a lefokozást mellékbüntetésként tekintse kiszabottnak, és módosítsa a vagyonekobzás jogalapját. Álláspontja szerint az első fokú ítélet mérlegelés útján megállapított tényállása helyes, törvényes a vádlott cselekményeinek jogi minősítése azzal a helyesbítéssel, hogy a vádlott magánokirat-hamisítást is felbujtóként valósította meg. Egyetértett az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogkövetkezménnyel, amelynek enyhítésére nem látott lehetőséget.

A vádlott védője írásban benyújtott fellebbezése indokolásában az első fokú ítélet megváltoztatását és védenca felmentését indítványozta. Álláspontja szerint az ítélet megalapozatlan, a bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett és a bizonyítékok értékelése során a bíróság logikai hibát vétett. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a II.r. vádlott igényt

tartott a hitelkérelem teljesítése esetén meghatározott összegre, mivel ez a megállapítás nem alátámasztott. Védenccé magatartása csak annyira korlátozódott, hogy ő irányította a III.r. vádlotthoz az I.r. vádlottat. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellőképpen sem a III.r. vádlott írásbeli vallomását, sem pedig a II.r. vádlott feleségének tanúvallomását. Ugyancsak kifogásolta, hogy tanú1 vallomása sem került teljes körűen értékelésre. Álláspontja szerint nem lehet megállapítani, hogy védenccé által átvett 30 ezer Ft a II.r. vádlotthoz került, hiszen azt a III.r. vádlottnak kellett átadnia. Iratellenesnek találta az első fokú ítélet azon megállapítását, hogy a II.r. vádlott azért nem intézett a Zrt.-nél hitelt az I.r. vádlottnak, mivel ott 160 ezer Ft tartozása volt. Erre a megállapításra ugyanis a bíróság csak következtetni tudott, ezt semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Be. azon garanciális elvét, mely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehet a vádlott terhére értékelni. Az előzőekre figyelemmel védenccé bizonyítékok hiányában történő felmentésére tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla Katona Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között bírálta felül. A felülbírlata nem terjedt ki az első fokú ítéletnek a fellebbezéssel nem érintett vádlottakra vonatkozó részére.

A II.r. vádlott felmentése érdekében bejelentett fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárás keretében járt el, melynek során az eljárási szabályokat betartotta.

A szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat értékelési körébe vonta. Lényegében a II.r. vádlott tagadásával szemben az I.r., továbbá a ténybeli beismerő vallomást tett további vádlottak vallomására, valamint az azokat alátámasztó okirati bizonyítékokra alapozta ítéletének tényállását. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során logikai hibát nem vétett, nem tett iratellenes megállapításokat, és tényből további tényre sem következtetett helytelenül. A szükséges terjedelemben vette számba azokat a bizonyítékokat, amelyek megalapozzák a II.r. vádlottra vonatkozó terhelő tényállást.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú ítélet mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt elfogadta felülbírlata alapjául.

A II.r. vádlott védője fellebbezése indokolásában lényegében az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadta. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, amikor a bizonyítékokat egymással összevetette és az egymásnak ellentmondó bizonyítékok közül az I.r. vádlott következetes vallomását fogadta el. Meggyőző indokát adta annak is, hogy miért rögzítette az ítélet tényállásában, hogy II.r. vádlott tisztában volt az I.r. vádlott anyagi helyzetével, valamint azt, hogy ő rendelkezett azokkal az ismeretekkel, amelyekkel segítette az

I.r. vádlottat abban, hogy a hitelkérelmét elindítsa. Ő volt továbbá az, aki a III.r. vádlottal összehozta az I.r. vádlottat.

A II.r. vádlott védőjének bizonyítékok felülmérlegelésére irányuló indítványa a Be.351.§ (1) bekezdése, és a Be.352.§ (3) bekezdésében írtakra figyelemmel eredményre nem vezethetett. Nem hivatkozott új tényre, vagy bizonyítékra és figyelemmel az ítélet megalapozottságára, nem merült fel a másodfokú eljárásban annak szükségessége, hogy a bíróság további bizonyítást folytatasson le. A másodfokú bíróság az előbbiekben írt feltételek hiányában nem értékelhette eltérően a bizonyítékokat, ezért a megállapított tényállás irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a cselekményeit is. A másodfokú bíróság nem osztotta a fellebbviteli ügyészség részben eltérő minősítésre vonatkozó indítványát.

A II.r. vádlott ráhatására határozta el az I.r. vádlott, hogy 500 ezer Ft. hitelt vesz fel a pénzintézetől, a hitel visszafizetése szándéka nélkül. A II.r. vádlott a hitel összegére figyelemmel tehát megvalósította a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett csalás bűntettének kísérletét. Azzal a magatartásával pedig, hogy segített a hitelkérelem teljesítése érdekében hamis munkáltatói igazoláshoz jutni az I.r. vádlottat, aki azt fel is használta, megvalósította a Btk.276.§-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétségét, mint bűnseged.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket a II.r. vádlott tekintetében és a cselekményeihez és személyében rejlő társadalomra veszélyességhez igazodó büntetést szabott ki, amikor pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. A pénzbüntetés napi tételszáma igazodik a cselekmények tárgyi súlyához, annak napi tétel összege pedig anyagi teherbíró képességéhez. Nem tévedett továbbá az elsőfokú bíróság, amikor a vagyon elleni bűncselekményt elkövető vádlottal szemben katonai mellékbüntetésként lefokozást is alkalmazott, mivel magatartásával méltatlanná vált rendfokozat viselésére. Helyesen vonta el a bűncselekménnyel összefüggésben kapott vagyoni előnyt, és alkalmazott a II.r. vádlottal szemben 30 ezer Ft vagyonekobzást. Ezen intézkedés helyes jogszabályi megjelölése a Btk.77/B.§ a/ pontja, amit tévesen az elsőfokú bíróság d/ pontként jelölt meg a felhívott jogszabályok között.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a II.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. január 30.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a II.r. vádlott vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. január 30.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmán y hiteléül:

Tóth Mihályné
tisztviselő